

Studentenpastor slaat inleidend geouwehoer over

Students' chaplain skips introductory bullshit

English page 26

Er is nog niks, dus maak er vooral wat leuk van. Met deze boodschap werd Anniek Lenselink door de verenigde kerken van Rotterdam afgelopen mei de Maasstedelijke studentenwereld ingestuurd. Oké, de aanwijzingen die ze kreeg tijdens het laatste gesprek voor haar aanstelling waren uitgebreider, maar kort samengevat was dit de mededeling. Lenselink: "Alles ligt helemaal open, al het werk dat in het verleden is gedaan, is zo goed als opgedroogd. Het zal hier en daar wat pionieren worden."

Dat hier en daar lijkt een understatement; vanuit de protestantse kerk heeft al zes jaar geen studentenpastor meer een stap op de campus gezet. Deze jarenlange afwezigheid van collega's is niet de enige reden dat Lenselink zich de komende tijd regelmatig een ontdekkingsreiziger zal voelen. Ze is ook de eerste pastor zonder directe connectie met een van de kerken in de stad. "Dat maakt de functie ook anders dan vroeger. Ik vertegenwoordig meerdere kerken. Mijn functie wordt echter niet het geloof verkopen; het is mijn taak om de kerk weer zichtbaar te maken in het studentenleven."

Troost en steun

De grote vraag is hoe. In ieder geval niet op de traditionele manier, want zelf diensten leiden gaat ze – hoewel ze ruim zestien jaar predikant was in verschillende remonstrantse gemeentes – niet doen. "In die zin ben ik ook niet de klassieke pastor. Wat ik wil, is op zoek gaan naar

Nee, ze is geen verlengstuk van één van de Rotterdamse kerken. En nee, ze gaat ook geen zieltjes proberen te winnen voor het geloof. Anniek Lenselink (44), de nieuwe studentenpastor in Rotterdam, wil vooral in gesprek gaan met studenten. "Bij mij kan je het inleidende geouwehoer overslaan."

'Wanneer ik teureden ben? Als ik een vaste plek in het studentenleven heb veroverd'

↳ Anniek Lenselink

CV

Anniek Lenselink (44) studeerde Theologie en levensbeschouwingen aan de Universiteit Leiden. Ze begon haar carrière als docent Godsdienst en levensbeschouwing op de pabo-opleiding van de Thomas More Hogeschool in Rotterdam. Ze was zestien jaar predikante in remonstrantse gemeentes. Daarna maakte ze de overstap naar de uitvaartbegeleiding. Sinds dit studiejaar is ze studentenpastor in Rotterdam. Inmiddels hebben zich twaalf kerken aangesloten bij het studentenpastoraat, dat te volgen is via de website www.studentenpastoraat010.nl en de Facebookpagina Studentenpastoraat010.

het grensvlak tussen kerk en niet-kerk. Het contact met mensen, in gesprek gaan met de studenten, dat vind ik mooi."

Die gesprekken hoeven, als het aan Lenselink ligt, niet altijd over het geloof in enge zin te gaan. "Niet veel studenten zullen de vraag of ze geloven met 'ja' beantwoorden. Maar als je dan met ze in gesprek gaat, kom je er vaak achter dat ze wel bidden. Dat ze in hun leven dingen voorleggen aan iets buiten henzelf. Alleen is dat vaak niet meer de traditionele god als oude man in de hemel. Het achterliggende idee is echter hetzelfde: troost en steun zoeken. Zo breed wil ik mijn functie dan ook gaan invullen, daar een mogelijkheid voor bieden."

Maar zit de gemiddelde student daar tussen het bier drinken, de casanova uitgangen en het af en toe eens openslaan van een studieboek wel op te wachten, een goed gesprek over je spirituele gevoelens? Juist studenten, zegt Lenselink stellig. "Ik denk dat er geen levensfase is waarin je leven meer wordt ontregeld dan de studententijd. Een andere omgeving, nieuwe indrukken, altijd maar jezelf moeten bewijzen... Dan is er behoefte aan een plaats waar je alles op een rijtje kunt zetten of waar dat voor je wordt gedaan."

Meet and greet

De vraag blijft of de studentenpastor dan de persoon is waarmee studenten zo'n gesprek willen voeren. Lenselink: "Er zijn inderdaad genoeg anderen om mee te praten, want je leert natuurlijk veel mensen kennen, bijvoorbeeld bij verenigingen, ↳

tijdens je studie of in je huis. Maar met hen heb je het niet zo snel over je twijfels of onzekerheden. Studenten hebben in het begin onderling vaak toch iets van een imago dat verdedigd moet worden, en voordat ze met elkaar over diepere gevoelens praten, is er vaak al heel wat tijd verstreken. Bij mij kun je het inleidende 'geouwehoer' overslaan."

Desalniettemin begrijpt Lenselink dat ze met iets meer dan alleen een tafel met wat stoelen moet komen om de studenten warm te maken. Daarom is er een Facebookpagina met heuse winacties, organiseert ze *meet and greets*, stond ze met een stand op de informatiemarkt tijdens de Eureka-week ('een uitdaging, vooral om niet schreeuwerig over te komen') en houdt ze een blog bij. Dit alles om in contact te komen met de doelgroep. "Daarnaast probeer ik ook op de universiteit zelf binnen te komen, bijvoorbeeld via decanen en studentpsychologen. Op dit moment is die ingang er niet; er is helemaal geen contact tussen de kerken en de universiteit. Dat moet veranderen. Dat al die verbindingen zijn weggefallen, kun je zien als lastig, maar ik vind het ergens ook wel mooi. Ik kan het nu helemaal zelf gaan invullen; daarom wilde ik deze baan zo graag hebben."

Sneeuwbal

Die positieve instelling kenmerkt Lenselink. Waar veel mensen onrustig zouden worden van al deze onzekerheden, ziet zij het ontbreken van de vastigheden juist als een uitgelezen kans. "Hopelijk sta ik niet te ver van de leeftijdsgroep af, misschien moet ik me nog een klein beetje verdiepen in de taal. Maar verder hoop ik vooral dat de sneeuwbal snel gaat rollen. "Wanneer ik tevreden ben? Als ik een vaste plek in het Rotterdamse studentenleven heb veroverd. Dat er een vaste groep mensen is die met mij en met elkaar die gesprekken aangaan. Dat kost tijd, maar dat is wel waar ik naar toe wil. En ik heb er ook vertrouwen in dat het gaat lukken. Er studeren 25.000 mensen aan de Erasmus Universiteit, er zullen er toch wel een paar honderd zijn voor wie dit waardevol is." ◀

No, she is not an extension of any of Rotterdam's churches. And no, she is not seeking to proselytise. Anniek Lenselink (44), Rotterdam's new students' chaplain, mainly wishes to engage in a conversation with students. "With me, they can skip the introductory bullshit."

Nothing is in place yet, so just make sure you have some fun. This was the message with which Anniek Lenselink was sent into the Rotterdam student community by the united Rotterdam churches last May. Alright, maybe she received slightly more extensive instructions during the last interview preceding her appointment, but they added up to that message. Lenselink: "It's all widely open. All the work that was done in the past has pretty much dried up", says Lenselink. "There will be some pioneering involved."

The 'some' seems to be an understatement. After all, it has been a whopping six years since a Protestant students' chaplain last set foot on campus. This complete absence of colleagues is not the only reason why Lenselink will feel like a bit of an explorer in the next few months. She is also the first chaplain who is not directly affiliated with any of the city's churches. "In that respect my position will be different from my predecessors. I represent multiple churches. However, I will not be selling faith; my job is to make the church a visible component of students' lives again."

Support and solace

The main question is how to go about this. At any rate she will not be doing it in the traditional manner, because she will not be holding services herself, even though she was a pastor in the

Remonstrant church for over sixteen years. "That's another reason why I'm not a traditional chaplain. What I want is to find the interface between church and non-church matters. Being in touch with people, entering into a conversation with students... Those are the things I like."

As far as Lenselink is concerned, those conversations do not always have to be about faith in the narrow sense of the word. "Not many students will answer the question as to whether they believe in God with 'yes'. But once you enter into a discussion with them, you will often find that they do pray. That they place things happening in their lives before something outside themselves. Only that thing outside themselves may no longer be the traditional God who is an old man in heaven. However, the underlying thought is the same – to find support and solace. I want to include that in my job description – to accommodate such conversations as well."

But are today's students, who are busy drinking beer, flirting and opening a textbook every once in a while, at all interested in good conversations about spiritual feelings? Students are more likely to be interested than anyone else, Lenselink insists. "I think there's no other time in our lives when our lives are as disorganised as they are during our student days. A new environment, new impressions, always having to prove yourself... It will make you feel like you need a place where you can straight- ▶

en things out, or where someone else will straighten them out for you.”

Meet and greet

The question remains if the students’ chaplain is the person with whom students would like to have such a conversation. “It’s true that they will have plenty of other people to talk to, because they will obviously get to know a lot of people – for instance other society members, fellow students or flatmates”, admits Lenselink. “But these are not the kind of people with whom they’ll easily discuss their doubts or insecurities. When they first arrive, students tend to have a bit of an image to uphold. It often takes them a long time to get to the point where they will discuss deeper feelings with each other. With me, they can skip the introductory ‘bullshit’ and get straight to the point.”

Even so, Lenselink understands that she will have to provide more than a table and a few chairs to get the students interested. For this reason, she has a Facebook page where people can actually win things, holds meet-and-greet sessions, manned a stand at the information market that was part of EurekaWeek (‘a challenge, particularly trying not to be too loud’) and keeps a blog, all to get in touch with her target group. “In addition,

‘When will I be satisfied? Once I’ve gained a solid foothold in the student community’

✦ **Anniek Lenselink**

Anniek Lenselink (44) studied Theology and Philosophy at Leiden University. She started her career as a lecturer of Religion and Philosophy at the teacher training programme at Thomas More University of Applied Sciences in Rotterdam. She spent sixteen years as a preacher in Remonstrant congregations. She then moved on to funeral support. This academic year, she is the student chaplain in Rotterdam. Twelve congregations have now joined the ‘studentenpastoraat’, which you can follow at www.studentenpastoraat010.nl and on the Facebook page Studentenpastoraat010.

I’m trying to get a foot in the door at the university itself – for instance through the deans and students’ psychologists. At the moment I don’t have that kind of access; there is no contact whatsoever between the churches and the university. This will have to change. Of course it’s a bummer that all these connections have disappeared, but in a way, I like it. I’m free to make the exact arrangements I want. That’s why I was so keen on getting this job.”

Ball

This positive attitude is characteristic of Lenselink. Whereas many people would deplore the lack of certainty, she regards the lack of fixed arrangements as an opportunity. “I hope I’m not too far removed from the age group. Maybe I’ll have to look a little bit more into the way they talk. But other than that, I just hope to get the ball rolling soon.”

“When will I be satisfied? Once I’ve gained a solid foothold in the Rotterdam student community, consisting of a group of regulars who will have those discussions with me and with each other. It will take a while, but that’s what I hope to achieve. And I trust it will happen. Erasmus University has 25,000 students. There must be a few hundred among them for whom this is meaningful.”